

SEVGİ FEDAKÂRLIKTIR

Bir gün sormuşlar ermişlerden birine: “Sevginin sadece sözünü edenlerle, onu yaşayanlar arasında ne fark vardır”? diye...

“Bakın göstereyim” demiş, ermiş.

Önce sevgiyi dilden gönle indirememiş olanları çağırarak onlara bir sofraya hazırlamış. Hepsi oturmuşlar yerlerine.

Derken tabaklar içinde sıcak çorbalar gelmiş ve arkasındanda derviş kaşıkları denilen bir metre boyunda kaşıklar. Ermiş, "Bu kaşıkların ucundan tutup öyle yiyeceksiniz" diye bir de şart koymuş.

Peki, demişler ve içmeye teşebbüs etmişler. Fakat o da ne? Kaşıklar uzun geldiğinden bir türlü döküp saçmadan götüremiyorlar ağızlarına. En sonunda bakmışlar beceremiyorlar, öylece aç kalkmışlar sofradan.

Bunun üzerine “şimdi” demiş ermiş, sevgiyi gerçekten bilenleri çağıralım yemeğe. Yüzleri aydınlık, gözleri sevgi ile gülümseyen ışıklı insanlar gelmiş oturmuş sofraya bu defa.

`Buyurun` deyince, her biri uzun boylu kaşığını çorbaya daldırıp, sonra karşısındaki kardeşine uzatarak içirmiş. Böylece her biri diğerini doyurmuş ve şükrederek kalkmışlar sofradan...

“İşte, demiş ermiş, “Kim ki gerçek sofrasında yalnız kendini görür ve doymayı düşünürse, o aç kalacaktır. Ve kim kardeşini düşünür de doyurursa o da kardeşi tarafından doyurulacaktır şüphesiz. Ve şunu da unutmayın, gerçek pazarında alan değil, veren kazançtadır daima.

Anonim

SEVGİ FEDAKÂRLIKTIR

Teşekkür
ederim, aç
değilim,,
Sen ye...

Hadi ye...